

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, எல்லையற்ற தந்தையை நினைவுசெய்வது மறைமுகமானதொன்றாகும். நினைவு நினைவை அதிகரிக்கின்றது. நினைவில் நிலைத்திருக்காதவர்களை தந்தையால் எவ்வாறு நினைவுசெய்ய முடியும்?

கேள்வி: சங்கமயுகத்தில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் கற்கும் எக்கல்வியானது, ஒருபொழுதும் முழுக்கல்பத்திலும் வேறெந்த நேரத்திலும் கற்பிக்கப்படுவதில்லை?

பதில்: சரீரத்திலிருந்து மரணித்து வாழ்கின்ற கல்வியாகும். இந்நேரத்தில் மாத்திரமே ஒரு பிரேதம் ஆகுவது பற்றிக் கற்பிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இந்நேரத்தில் நீங்கள் கர்மாதீத ஆகவேண்டும். நீங்கள் ஒரு சரீரத்தில் இருக்கும்பொழுது, நீங்கள் செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் ஒரு சரீரத்தில் இல்லாதபொழுது மாத்திரமே உங்கள் மனத்தால் அமைதிநிறைந்ததாக இருக்க முடியும். இதனாலேயே, “மனதை வெல்பவர்கள் உலகை வெல்கிறார்கள்” எனக் கூறப்படுவதில்லை. “மாயையை வெல்பவர்களே உலகை வெல்பவர்கள்” என்பதாக அது இருக்க வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி. தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார், ஏனெனில் விவேகமற்றவர்களுக்கு மாத்திரமே கற்பிக்கப்படுகிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். இப்பொழுது, அதிமேன்மையான கடவுளாகிய, எல்லையற்ற தந்தை வரும்பொழுது, யாருக்குக் கற்பிப்பார்? அவர் நிச்சயமாக அதிகளவு விவேகமற்றவர்களுக்கே கற்பிப்பார். “விநாச வேளையில் அன்பற்ற புத்திகளைக் கொண்டவர்கள்” என்பது இதனாலேயே கூறப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறு புத்தி அன்பற்றதாக ஆகுகிறது? அவர்கள் 8.4 மில்லியன் உயிரினங்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள். தந்தை 8.4 மில்லியன் பிறவிகளை எடுக்கிறார் எனவும் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். நாய்கள், பூனைகள், உயிருள்ளவை அனைத்திலும் பரமாத்மா இருக்கிறார் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இக்கருத்து இரண்டாவதாக (second) விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. புதியவர்கள் வரும்பொழுது, எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், எல்லைக்குட்பட்ட, எல்லையற்ற தந்தையர்களின் அறிமுகத்தை அவர்களுக்குக் கொடுங்கள் எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அவர் எல்லையற்ற சிரேஷ்ட பாபாவும், இவர் எல்லைக்குட்பட்ட கனிஷ்ட பாபாவும் ஆவார். எல்லையற்ற தந்தை என்றால் எல்லையற்ற ஆத்மாக்களின் தந்தை என்பது அர்த்தமாகும். எல்லைக்குட்பட்ட தந்தை உயிருள்ளவர்களின் தந்தையாவார். அவர் ஆத்மாக்கள் அனைவரினும் தந்தை ஆவார். அனைவராலும் இந்த ஞானத்தை ஒரேயளவுக்குக் கிரகிக்க முடியாது. சிலர் 1% ஐ மாத்திரம் கிரகிக்கிறார்கள், சிலர் 95% ஐக் கிரகிக்கிறார்கள். இது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகும். சூரியவம்சம் இருக்கும். அங்கு அரசர்கள், அரசிகள், பிரஜைகள் இருப்பார்கள். இது உங்கள் புத்தியில் பிரவேசிக்கிறது. பிரஜைகளின் மத்தியில் அனைத்து விதமான மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள். பிரஜைகள் என்றால் பிரஜைகள்! தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: இது ஒரு கல்வியாகும். உங்கள் சொந்தப் புத்திக்கேற்ப நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கற்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் சொந்தப் பாகத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள். நீங்கள் முன்னைய கல்பத்தில் எவ்வளவுக்கு இக்கல்வியைக் கிரகித்தீர்களோ, அதையே இப்பொழுதும் கிரகிப்பீர்கள். கல்வியானது ஒருபொழுதும் மறைக்கப்பட்டிருக்க முடியாது. நீங்கள் எவ்வளவுக்குக் கற்கிறீர்கள் என்பதற்கேற்ப, நீங்கள் உங்களுடைய அந்தஸ்தைப் பெறுகிறீர்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: நீங்கள் மேலும் முன்னேறும்பொழுது, பரீட்சைகள் இருக்கும். ஒரு பரீட்சையை எடுக்காமல், உங்களைத் தர மாற்றம் (transferred) செய்ய முடியாது. இறுதியில் அனைத்து விடயங்களும் வெளிப்படுத்தப்படும். எவ்வாறாயினும், இப்பொழுதும், நீங்கள் என்ன அந்தஸ்துக்குத் தகுதிவாய்ந்தவர் என்பதை உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும், அனைவர் மத்தியிலும் சங்கடப்படுவதால், நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் கரங்களை உயர்த்தினாலும், அவ்வாறு ஆகுவது சாத்தியமல்ல என்பதை இதயபூர்வமாக நீங்கள் புரிந்துகொண்ட போதிலும், உங்கள் கரங்களை நீங்கள் உயர்த்துகிறீர்கள். எவ்வாறாயினும், உங்கள் கரங்களை நீங்கள் உயர்த்திய போதிலும்... இது அறியாமை என்றே அர்த்தமாகும்! அதிகளவு அறியாமை உள்ளது! அம்மாணவர்களுக்கு (லெளகீக) அதிக விவேகம் உள்ளது என்பதைத் தந்தை நேரடியாகவே புரிந்துகொள்கிறார். தாங்கள் ஒரு புலமைப்பரிசிலைக் (scholarship) கோருவதற்குத் தகுதியானவர்களாக இல்லாவிட்டால், தாங்கள் சித்தியடைய (pass) மாட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். அந்த லெளகீக மாணவர்கள் உங்களை விடவும் சிறந்தவர்கள், ஏனெனில் தங்கள் ஆசிரியர் தங்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற பாடத்தில் தாங்கள் எவ்வளவு புள்ளிகளைக் கோருவார்கள் என்பதையாவது குறைந்தபட்சம் அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். தாங்கள் திறமைச்சித்தி (pass with honours) அடைவார்கள் என அவர்கள் கூற மாட்டார்கள். இங்குள்ளவர்களுக்கு அந்தளவு விவேகம் கூட இருப்பதில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது. அவர்களுக்குப் பெருமளவு சரீர உணர்வு உள்ளது. நீங்கள் இலக்ஷ்மி நாராயணனாக ஆகுவதற்காக இங்கு வந்திருப்பதனால், உங்கள் செயல்கள் மிகவும் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: விநாசவேளையில் சிலர் அன்பற்ற புத்தியைக் கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் தந்தைக்கான மிகச்சரியான அன்பைக் கொண்டிராது விட்டால், அவர்களின் நிலைமை என்னவாகும்? அவர்களால் ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோருவதற்கு இயலாதிருக்கும். “விநாசவேளையில் அன்பற்ற புத்தியைக் கொண்டிருப்பவர்கள்” என்பதன் அர்த்தத்தைத் தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். குழந்தைகளாகிய உங்களாலேயே அதனைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது விடின், மற்றவர்களால் எதனை புரிந்துகொள்ள முடியும்? தம்மை சிவபாபாவின் குழந்தைகள்

என நம்புகின்ற குழந்தைகள் முழுமையான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. தந்தையை நினைவுசெய்வது மறைமுகமானதொன்றாகும். கல்வி மறைமுகமானது இல்லை. அனைவரும் கல்வியில் வரிசைக்கிரமமானவர்களே. அனைவரும் ஒரேயளவுக்குக் கற்க மாட்டார்கள். அவர்கள் இன்னமும் சிறு குழந்தைகளே எனத் தந்தை உணர்ந்துகொள்கிறார். அவர்கள் மூன்று தொடக்கம் நான்கு மாதங்கள் வரைக்கும் எல்லையற்ற தந்தையை நினைவுசெய்வதில்லை. ஒருவர் பாபாவை நினைவுசெய்கிறாரா அல்லது இல்லையா என்பதை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? அவர்களிடமிருந்து பாபா ஒரு கடிதத்தைப் பெறும்பொழுதும், தாங்கள் செய்கின்ற ஆன்மீகச் சேவையின் சேவைச் செய்தியை அவர்கள் எழுதும்பொழுதும் மாத்திரமேயாகும். ஒருவர் அத்தாட்சியைக் கொடுக்க வேண்டும். நினைவில் நிலைத்திருக்காதவர்களும், சேவையின் எந்த அத்தாட்சியைக் கொடுக்காதவர்களும் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆவார்கள். சிலர் தங்கள் செய்தியை எழுதுகிறார்கள்: பாபா, இன்ன இன்னார் வந்தார்கள், நான் அவருக்கு இதை விளங்கப்படுத்தினேன். ஆகவே, குழந்தை இன்னமும் உயிருடன் இருக்கிறார் எனவும், சிறந்த சேவைச் செய்தியைக் கொடுக்கிறார் எனவும் தந்தை புரிந்துகொள்கிறார். சிலர் மூன்று தொடக்கம் நான்கு மாதங்கள் வரை ஒரு கடிதத்தைக் கூட எழுதுவதில்லை. பாபா எச்செய்தியையும் பெறாதபொழுது, குழந்தை இறந்துவிட்டார் அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளார் என அவர் புரிந்துகொள்கிறார். நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளவர்களால் எழுத இயலாது. தங்கள் ஆரோக்கியம் சிறந்ததாக இல்லாத காரணத்தினால், தாங்கள் முன்னர் எழுதவில்லை எனவும் சிலர் எழுதுகிறார்கள். சிலர் முற்றாகவே எச்செய்தியையும் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் நோய்வாய்ப்படுவதுமில்லை. அவர்கள் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆவார்கள். அப்பொழுது, தந்தை யாரை நினைவுசெய்வார்? நினைவு நினைவைக் கொண்டு வருகிறது! எவ்வாறாயினும், சரீர உணர்வு உள்ளது. தந்தை வந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் சர்வவியாபி என நீங்கள் கூறியுள்ளீர்கள், 8.4 மில்லியன் உயிரினங்களை விடவும் பெரும் எண்ணிக்கையில் என்னை இட்டுள்ளீர்கள். மனிதர்கள் கல்லுப் புத்தியை உடையவர்கள் எனக் கூறப்படுகின்றார்கள். கடவுளையிட்டு, அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: கூழாங்கற்கள், கற்கள் அனைத்திலும் இருக்கிறார். ஆகவே, அது ஓர் எல்லையற்ற அவமதிப்பு, இல்லையா? ஆகவே, தந்தை கூறுகிறார்: அவர்கள் என்னை அதிகளவு அவதூறு செய்கிறார்கள்! நீங்கள் இப்பொழுது அனைத்தையும் வரிசைக்கிரமமாகப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில், அவர்கள் பாடுகிறார்கள்: நீங்கள் வரும்பொழுது, என்னை உங்களுக்கு அர்ப்பணிப்பேன். நான் உங்களை என்னுடைய வாரிசு ஆக்குவேன். நான் கூழாங்கற்களிலும், கற்களிலும் இருக்கிறேன் எனக் கூறுவதன் மூலம், உங்கள் வாரிசான நீங்கள் என்னை ஆக்குகிறீர்கள்! நீங்கள் என்னை அதிகளவு அவதூறு செய்கிறீர்கள்! இதனாலேயே தந்தை கூறுகிறார்: அதர்மம் தலைதூக்கும்பொழுது, நான் வருகிறேன். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இப்பொழுது தந்தையைத் தெரியும், ஆகவே நீங்கள் அவரை அதிகளவுக்குப் புகழ்கிறீர்கள். அவரைப் புகழ்வதை விடுங்கள், அவருடைய நினைவுக்கான இரண்டு வார்த்தைகளைக் கூட சிலர் எழுதுவதில்லை. அவர்கள் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகுகிறார்கள். நீங்கள் தந்தையைக் கண்டுகொண்டீர்கள் எனக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். எங்களுடைய தந்தை எங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். இவையே கடவுளின் வாசகங்கள் ஆகும். நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறேன். நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து, எவ்வாறு உங்களால் உலக இராச்சியத்தைக் கோர முடியும் என்பதையும் காண்பிக்கிறேன். எல்லையற்ற தந்தையே உங்களுக்கு எவ்வாறு உலக இராச்சியத்தைக் கோருவது எனக் கற்பிக்கிறார் என்னும் போதை உங்களுக்கு இருந்திருந்தால், நீங்கள் முடிவற்ற சந்தோஷத்தைக் கொண்டிருப்பீர்கள். அவர்கள் கீதையைக் கற்றாலும், ஒரு சாதாரண புத்தகத்தைப் போன்றே அதைக் கற்கிறார்கள். கடவுள் கிருஷ்ணர் பேசுகிறார்: நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறேன். அவ்வளவுதான்! அவர்களுக்குப் இந்தப் புத்தியின் யோகமோ அல்லது இச்சந்தோஷமோ இருப்பதில்லை. கீதையைக் கற்பவர்களுக்கோ அல்லது உரைப்பவர்களுக்கோ இந்தளவு சந்தோஷம் இருப்பதில்லை. அவர்கள் கீதையை வாசித்து முடிக்கும்பொழுது, தங்கள் வியாபாரத்தில் மும்முரமாகி விடுகிறார்கள். எல்லையற்ற தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் என்பது இப்பொழுது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. கடவுள் தங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் என்பது வேறு எவருடைய புத்தியிலும் பிரவேசிப்பதில்லை. ஆகவே, ஒருவர் வரும்பொழுது, எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், இரு தந்தையரைப் பற்றிய கோட்பாட்டை (theory) அவருக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள். அவரிடம் கூறுங்கள்: பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது, இப்பொழுது, நரகமாக உள்ளது. தாங்கள் கலியுகத்திலும், சத்தியயுகத்திலும் இருப்பதாக எவராலும் கூற முடியாது. ஒருவர் துன்பத்தை அனுபவம் செய்யும்பொழுது, அவர் நரகத்தில் இருக்கிறார், ஒருவர் சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்யும்பொழுது, அவர் சுவர்க்கத்தில் இருக்கிறார். தங்களுக்குப் பெருமளவு சந்தோஷம் இருப்பதாகவும், சந்தோஷமற்ற மக்கள் நரகத்தில் இருப்பதாகவும் பலர் கூறுகிறார்கள். அவர்களின் மாளிகைகள், கட்டடங்கள் போன்றவை அவர்களிடம் இருக்கிறது. அவர்கள் பெருமளவுக்குப் வெளிப்புறச் சந்தோஷத்தைப் பார்க்கிறார்கள். சத்தியயுகத்துச் சந்தோஷத்தை இங்கு அனுபவம் செய்ய முடியாது என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறீர்கள். அவை இரண்டும் ஒன்றல்ல, ஆகவே சத்தியயுகத்தைக் கலியுகம் என்றோ, கலியுகத்தைச் சத்தியயுகம் என்றோ அழைக்க முடியாது. அவ்வாறு நம்புவார்கள் அறியாமையில் உள்ளார்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், அவர்களுக்குத் தந்தையை பற்றிய கோட்பாட்டைக் (theory) கூறுங்கள். தந்தை தனது சொந்த அறிமுகத்தைக் கொடுக்கிறார். வேறு எவருக்கும் அவரைத் தெரியாது. கடவுள் சர்வவியாபி என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆத்மாவின் ரூபமும், பரமாத்மாவின் ரூபமும் ஒன்றே என நீங்கள் இப்பொழுது படங்களில் காண்பிக்கிறீர்கள். அவரும் ஓர் ஆத்மா, ஆனால் அவர் பரமாத்மா என அழைக்கப்படுகிறார். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து தான் எவ்வாறு

வருகிறார் என விளங்கப்படுத்துகிறார். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் அங்கு பரந்தாமத்தில் வசிக்கிறார்கள். வெளியிலுள்ள மக்களால் இவ்விடங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. பாஷையும் மிகவும் இலகுவானதாகும். கீதையில், கிருஷ்ணரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், கிருஷ்ணர் கீதையை கூறுவதில்லை. அவரால் அனைவரிடமும் கூற முடியாது: சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள்! சரீரதாரிகளை நினைவுசெய்வதால், பாவங்கள் அழிக்கப்பட முடியாது. கடவுள் கிருஷ்ணர் பேசுகிறார்: “சரீர உறவினர்கள் அனைவரையும் துறந்து, சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள்!” எனக் கிருஷ்ணர் கூறுகின்றார் எனக் கூறப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும், கிருஷ்ணருமே சரீர உறவினர்களைக் கொண்டுள்ளார், அவர் ஒரு சிறு குழந்தையே ஆவார். இது மாபெரும் தவறாகும்! ஒரேயொரு தவற்றின் காரணமாக பெருமளவு வேறுபாடுள்ளது! கடவுள் சர்வவியாபியாக இருக்க முடியாது. “அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தை அருள்பவர்” என நீங்கள் கூறுபவரைப் பற்றி, அவர் சீரழிவை அடைவதாகக் கூறுவீர்களா? கடவுளால் எப்பொழுதாவது சீரழிவை அடைய முடியுமா? இவ்விடங்கள் அனைத்தும் கடையப்பட வேண்டும். இது நேரத்தை வீணாக்குவதற்கான ஒரு விடயமல்ல! தங்களுக்கு நேரமில்லை என மக்கள் கூறுகிறார்கள். வந்து பாடநெறியைக் கற்குமாறு நீங்கள் அவர்களுக்குக் கூறும்பொழுது, அவர்கள் தங்களுக்கு நேரமில்லை எனக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு வருவார்கள் அல்லது நான்கு நாட்களுக்கு வருவார்கள். அவர்கள் கற்காதுவிடின், அவர்களால் எவ்வாறு இலக்ஷ்மி நாராயணனாக ஆகமுடியும்? மாயையின் அழுத்தம் (force) அதிகளவு உள்ளது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: ஒவ்வொரு விநாடியும் (second) ஒவ்வொரு நிமிடமும் (minute) மீண்டும் மீண்டும் அவ்வாறே கடந்துசெல்கிறது (pass). அவை எண்ணற்ற தடவைகள் மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து இடம்பெறும். நீங்கள் இப்பொழுது தந்தையைச் செவிமடுக்கிறீர்கள். பிறப்பு, இறப்புச் சக்கரத்திற்குள் பாபா வருவதில்லை. முழு பிறப்பு, இறப்புச் சக்கரத்தில் வருபவர்களையும், அதில் வராதவரையும் உங்களால் ஒப்பிட்டு பார்க்க முடியும். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே பிறப்பு எடுப்பதும் இல்லை, மரணிப்பதும் இல்லை. ஏனைய அனைவரும் இச்சக்கரத்தினுள் வருகின்றார்கள். இதனாலேயே பிரம்மா, விஷ்ணு இருவரின் படத்தையும் பிறப்பு, மறுபிறப்பு எடுப்பதாக நீங்கள் காட்டுகிறீர்கள். அவர்கள் தொடர்ந்தும் தங்கள் பாகங்களை நடிக்கிறார்கள்: பிரம்மா விஷ்ணு ஆகுகிறார், விஷ்ணு பிரம்மா ஆகுகிறார்: அது முடிவடைய (end) முடியாது. அனைவரும் வந்து, இப்படங்களைப் பார்த்துப் புரிந்துகொள்வார்கள். இது இலகுவில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகும். நீங்கள் பிராமணர்கள், பின்னர் நீங்கள் தேவர்களாகவும், சத்திரியர்களாகவும், வைசியர்களாகவும், சூத்திரர்களாகவும் ஆகுவீர்கள் என்பதும், தந்தை வரும்பொழுது, நீங்கள் பிராமணர்கள் ஆகுவீர்கள் என்பதும் உங்கள் புத்தியில் பிரவேசிக்க வேண்டும். இதை நினைவுசெய்யுங்கள், நீங்கள் சுயதரிசனச் சக்கரத்தைச் சுழற்றுபவர்களாக ஆகுவீர்கள். நினைவில் நிலைத்திருக்க இயலாத பலர் உள்ளார்கள். பிராமணர்களாகிய நீங்கள் மாத்திரமே சுயதரிசனச் சக்கரத்தைச் சுழற்றுபவர்களாக ஆகுகிறீர்கள். தேவர்கள் இவ்வாறு ஆகுவதில்லை. நீங்கள் எவ்வாறு சக்கரத்தைச் சுற்றிச் செல்கிறீர்கள் என்னும் ஞானத்தை நீங்கள் இப்பொழுது பெறுவதனால், தேவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். உண்மையில், சுயதரிசனச் சக்கரத்தைச் சுழற்றுபவர்கள் என அழைக்கப்படத் தகுதியானவர்களாக மனிதர்கள் எவரும் இருப்பதில்லை. பாரதமக்களின் சம்பிரதாயங்கள் வேறுபட்டதைப் போன்றே, மரண பூமியாகிய மனித உலகமும், முழுமையாகவே வேறுபட்டதாகும். அனைவருடைய சம்பிரதாயங்களும் வேறுபட்டவையாகும். தேவர்களின் சம்பிரதாயங்கள் வேறுபட்டவையாகும். மரண பூமியின் மக்களின் சம்பிரதாயங்கள் வேறுபட்டவையாகும். பகலுக்கும், இரவுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு இருப்பதனாலேயே தாங்கள் தூய்மையற்று இருப்பதாக அனைவரும் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கூவியழைக்கிறார்கள்: ஓ கடவுளே! தூய்மையற்ற உலகவாசிகளாகிய எங்கள் அனைவரையும் தூய்மையாக்குங்கள்! 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் தூய உலகம் இருந்தது என்பதும், அது சத்தியயுகம் என அழைக்கப்பட்டது என்பதும் உங்களின் புத்தியில் உள்ளன. திரேதா யுகத்தை அவ்வாறு அழைப்பதில்லை. முதலில் முதல் வகுப்பும், பின்னர் இரண்டாம் வகுப்பும் உள்ளன எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். ஆகவே வருகின்ற எவரும் அதைக் கேட்பதில் வியப்படையுமாறு நீங்கள் ஒவ்வொரு விடயத்தையும் மிகவும் நன்றாக விளங்கப்படுத்த வேண்டும். சிலர் பெருமளவுக்கு வியப்படைகிறார்கள், ஆனால் தாங்கள் நிச்சயமாகத் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் கேட்கும்பொழுது, அவர்களுக்கு முயற்சி செய்ய நேரம் இருப்பதில்லை. காம விகாரமே மனிதர்களைத் தூய்மையற்றவர்களாக ஆக்குகிறது. அதை வெற்றி கொள்வதனால், நீங்கள் உலகை வெல்பவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். தந்தையும் உங்களுக்குக் கூறியுள்ளார்: காமமாகிய விகாரத்தை வெற்றிகொள்வதனால், உலகை வெல்பவர்கள் ஆகுகங்கள், மனிதர்கள் கூறுகிறார்கள்: மனதை வெல்வதனால், உலகை வெல்பவர்கள் ஆகுகங்கள். உங்கள் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். உங்களுக்கு ஒரு சரீரம் இல்லாதபொழுது மாத்திரமே, உங்கள் மனம் அமைதி அடைய முடியும். இல்லாவிட்டால், மனதால் ஒருபொழுதும் அமைதியாக இருக்க முடியாது. நீங்கள் செயல்களைச் செய்வதற்கு ஒரு சரீரத்தைப் பெறுகிறீர்கள். ஆகவே, எவ்வாறு உங்களால் இங்கு உங்கள் கர்மாதீத ஸ்திதியில் நிலைத்திருக்க முடியும்? கர்மாதீத ஸ்திதியானது ஒரு பிரேதமாக இருப்பதைப் போன்றது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மரணித்து வாழ்வதும், சரீரத்திலிருந்து விடுபட்டிருப்பதும் ஆகும். உங்களுக்குச் சரீரத்திலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகுவதற்கான கல்வியே கற்பிக்கப்படுகிறது. ஓர் ஆத்மா ஒரு சரீரத்திலிருந்து வேறுபட்டவர் ஆவார். ஓர் ஆத்மா பரந்தாமத்து வாசியாவார். ஒரு சரீரத்தில் ஓர் ஆத்மா பிரவேசிக்கும்பொழுதே, அவர் ஒரு மனிதர் என அழைக்கப்படுகிறார். நீங்கள் செயல்களைச் செய்வதற்கு ஒரு சரீரத்தைப் பெறுகிறீர்கள். ஓர் ஆத்மா தனது சரீரத்தை விட்டு நீங்கும்பொழுது, அவர் செயல்களைச் செய்வதற்கு இன்னுமொரு

சரீரத்தைப் பெற வேண்டும். நீங்கள் செயல்களைச் செய்யத் தேவையில்லாத பொழுது மாத்திரமே, உங்களால் அமைதிநிறைந்தவராக இருக்க முடியும். அசரீரி உலகில் செயல்கள் கிடையாது. இங்கேயே உலகச் சக்கரம் சுழல்கிறது. நீங்கள் தந்தையையும், உலகச் சக்கரத்தையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது ஞானம் என அழைக்கப்படுகிறது. உங்களுடைய கண்கள் தூய்மையற்றதாகவும், குற்றமுடையவையாகவும் இருக்கும் வரையில், உங்களால் தூய்மையான எதையும் பார்க்க இயலாது. இதனாலேயே உங்களுக்கு ஞானம் என்னும் மூன்றாவது கண் தேவையாகும். நீங்கள் உங்கள் கர்மாதீத ஸ்திதியை அடையும்பொழுது மாத்திரமே. அதாவது, நீங்கள் தேவர்கள் ஆகும்பொழுது மாத்திரமே, உங்கள் கண்கள் மூலம் தேவர்களைப் பார்ப்பீர்கள். எவ்வாறாயினும், இச்சரீரங்களில் இருக்கும்பொழுது, உங்களால் உங்கள் கண்கள் மூலம் கிருஷ்ணரைப் பார்க்க இயலாதிருக்கும். நீங்கள் ஒரு காட்சியைக் காண்பதைத் தவிர, எதையும் அடைவதில்லை. நீங்கள் ஒரு தற்காலிகமான சந்தோஷத்தை மாத்திரமே அனுபவம் செய்வதுடன், அதன் மூலம் உங்கள் (கிருஷ்ணரைப் பார்ப்பதற்கான) விருப்பமும் பூர்த்திசெய்யப்படுகின்றது. நாடகத்தில் (drama) காட்சிகள் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் மூலம் பேறுகள் எவையும் கிடையாது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. நான் ஓர் ஆத்மா, சரீரத்திலிருந்து வேறுபட்டவர். உங்கள் சரீரத்தில் நீங்கள் வாழும்பொழுதே, மரணித்து வாழ்கின்ற, ஒரு பிரேதமாக இருப்பதைப் பயிற்சி செய்வதனால், உங்கள் ஸ்திதியைக் கர்மாதீத ஆக்குங்கள்.
2. சேவையின் அத்தாட்சியைக் கொடுங்கள். சரீர உணர்வைத் துறந்துவிட்டு, உங்களுடைய செய்தியை நேர்மையாகக் கொடுங்கள். திறமைச்சித்தி அடைவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: கரண்கரவன்ஹார் என்ற விழிப்புணர்வுடன் இலகு யோகத்தை அனுபவம் செய்து, வெற்றி சொரூபம் ஆகுவீர்களாக.

எந்தப் பணியை ஆற்றும் போதும், உங்கள் முதுகெலும்பு (backbone) யார் என்பதையும் அப் பணிக்கு உங்களை கருவியாக ஆக்கியது யார் என்ற விழிப்புணர்வையும் கொண்டிருங்கள். முதுகெலும்பு (backbone) இல்லாது, எப் பணியும் வெற்றி ஈட்ட மாட்டாது. ஆகையால் எப்பணியை ஆற்றும் போதும், நீங்கள் நினைக்க வேண்டியதெல்லாம்: நான் ஒரு கருவி மாத்திரமே, சர்வசக்திவான் தந்தையே என்னை தூண்டுபவர். இவ் விழிப்புணர்வுடன் செயல்களைச் செய்யும் போது, இலகுயோகத்தின் அனுபவம் கிட்டும். இந்த இலகுயோகம் அங்கே உங்களை இலகுவாக ஆட்சி செய்ய உதவும். இங்குள்ள சம்ஸ்காரங்கள் உங்களை அங்கே அழைத்துச் செல்லும்.

சுலோகம்: ஆசைகள் நிழல்கள் போன்றன, நீங்கள் அவற்றிற்கு முதுகைத் திருப்பும் போது, அவை உங்களைத் தொடரும்.

தந்தை பிரம்மாவை போன்று முழுமையும் சம்பூர்ணமுமான ஸ்திதியை அனுபவம் செய்யுங்கள்

30) முற்றுப்புள்ளியே மிக இலகுவான குறியீடாகும். முற்றுப்புள்ளியின் கணக்கை மட்டுமே பாப்தாதா உங்களுக்குக் கூறுகின்றார். ஒரு புள்ளி ஆகுங்கள். புள்ளியை நினைவு செய்யுங்கள், கடந்தவற்றிற்கு நிறுத்தம் (stop) இடும்போது, அனைத்து எண்ணங்களும், செயல்களும், சம்ஸ்காரங்களும் அமிழ்ந்து விடும் போது, நீங்கள் தந்தை பிரம்மாவைப் போன்று இலகுயோகி ஆகுவீர்கள்.

ஓம் சாந்தி